

ת"פ 53954/11/22 - מדינת ישראל נגד לוטפי ג'ורבאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 53954-11-22 מדינת ישראל נ' ג'ורבאן(עציר)

לפני כבוד השופט גיל קרזבום

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לוטפי ג'ורבאן (עציר)

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של נשיאת והובלת נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) (רישא + סיפא) לחוק העונשין, ועבירה של ירי מנשק חם - עבירה לפי סעיפים 340א(ב)(1) לחוק העונשין.

2. הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונש שיוטל על הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. בתאריך 28.10.22 בשעה 20:00 בוצע ירי לעבר שני בני משפחתו של הנאשם בג'סר א-זרקא, ירי שגרם לפציעתם. בעקבות כך התמקם באזור אירוע הירי כוח משטרת. באותו היום בסמוך לשעה 22:00, הנאשם ואחיו המנוח זאהי הלכו ברחוב עומר בן חטאב בג'סר א-זרקא כשהנאשם נושא ומוביל אקדח חצי אוטומטי מסוג FN ובתוכו מחסנית טעונה בשני כדורים התואמים לאקדח, וזאהי נשא והוביל רובה דמוי תת מקלע מאולתר ובתוכו מחסנית טעונה בכדורים התואמים לתת המקלע. בעודם ברחוב באיזור מגורים, במהלך אירוע שנסיבותיו אינן ידועות למאשימה, התבצע ירי על ידי אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, וכתוצאה מהירי נפצעו הנאשם ואחיו. בשלב זה הנאשם ירה שני כדורים באמצעות האקדח ואחיו זאהי ירה שני כדורים באמצעות תת המקלע.

שניים מהשוטרים שהיו באזור (חורי ועליאן) הגיעו לאזור הירי ברכב משטרת והבחינו בנאשם אוחז בידיו את האקדח ובאחיו זאהי אוחז בידיו את תת המקלע. הנאשם אשר הבחין ברכב המשטרת החל להימלט מהמקום בריצה והשוטרים נסעו אחרי הנאשם. השוטר חורי הורה לו לעצור, אולם הנאשם המשיך במנוסתו ואז הסתובב

לעבר הרכב המשטרתית בעודו אוחז באקדח. השוטר חורי שחש סכנה לחייו, ירה לעבר הנאשם כדור אחד מנשקו המשטרתית. השוטר עליאן יצא מן הרכב והתקדם לעבר אחיו של הנאשם אשר היה מצוי במצב כריעה וירה לעברו כדור אחד מנשקו המשטרתית, זאת לאחר שחש סכנה לחייו.

4. הירי שבוצע זמן קצר קודם על ידי האחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, הביא למותו של זאהי.

ראיות המאשימה לעונש

5. הוגש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (ת/1).

עיקרי טיעוני המאשימה לעונש

6. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, תוך מתן דגש על תופעת האלימות באמצעות נשק, והצורך להחמיר בעבירות נשק, כאשר המטרה היא להגן על שלום הציבור, על חיי אדם, על שלטון החוק והסדר הציבורי. המאשימה ציינה כי מדובר במכת מדינה, כאשר המחוקק עצמו נרתם לצורך בהחמרה בענישה וקבע עונשי מינימום. המאשימה הדגישה את העובדה שהנאשם לא רק נשא נשק בטבורה של עיר, אלא אף עשה בו שימוש חרף הסיכון הרב הטמון בכך. בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה כי חלקו של הנאשם הינו מרכזי, הוא נשא והוביל נשק וכן ירה שני כדורים באמצעות אקדח בסביבת מגורים, כאשר לא הייתה לנאשם סיבה מוצדקת לבצע את העבירות בשים לב לנזק הרב הצפוי להיגרם מביצוע עבירות הנשק. עוד ציינה כי הנאשם הבין את אשר הוא עושה והפסול במעשיו ויכול היה להימנע מביצוע העבירות, אולם הנאשם לא עשה כן ונעצר רק לאחר שנורה על ידי אחד השוטרים. עוד טענה כי לא מתקיימת קרבה לאחד הסייגים לאחריות פלילית. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם אשר נע בין 30 ועד 54 חודשי מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל ועברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעות בעבירות אלימות, ביקשה לאמץ את מתחם הענישה, ולמקם את עונשו של הנאשם במחצית התחתונה של המתחם. עוד ביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס כספי וכן להורות על חילוט שני הנשקים והמחסניות שנתפסו.

עיקרי טיעוני הנאשם לעונש

7. ב"כ הנאשם, הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר לעובדה כי הוא גדל במשפחה מרובת ילדים, בעוני ומצוקה כלכלית בכפר עם אחוז אבטלה גבוה ואחוז בגרות נמוך, כפר שהוא מוכה פשיעה וסמים. הדגיש כי האירוע המתואר בכתב האישום המתוקן הוא תולדה של מסע ירי הכולל אירועים רבים כשהרקע הוא חשיפת שחיתות במועצה על ידי אביו של הנאשם במסגרת תפקידו כחבר במועצה, שבעקבותיה האב אף נורה וניצל בנס. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, ציין כי הנאשם ירה שני כדורים באוויר בתגובה לירי מאסיבי שבוצע לעברו ולעבר אחיו

המנוח, והם נאלצו להגיב על מנת להרתיע את היורים, ירי שהיווה סוג של הגנה עצמית. עוד הפנה לנזק הרב שנגרם לנאשם והמחיר הכבד ששילם בעקבות ביצוע העבירות, בין היתר לעובדה שאיבד את אחיו, אשר נורה למוות במהלך האירוע. בהקשר זה ציין כי הנאשם לא נכח בהלוויית אחיו, ועד היום רצח אחיו לא פוענח. עוד הפנה לנזק הגופני הרב שנגרם לנאשם בעקבות האירוע, לכך שהיה מורדם למשך שבועיים, ועד היום נותר קליע בבית החזה וסובל ממגבלות גופניות. בכל הקשור לעברו הפלילי של הנאשם, טען כי אין מדובר בעבר מכביד. אשר למדיניות הענישה, הפנה לפסיקה רלוונטית, וטען למתחם עונש הולם אשר נע בין 14 ועד 24 חודשי מאסר, וביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

8. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך חברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

9. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן הינם הצורך לשמור: על חיי אדם ושלמות הגוף, על שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ונפש, ועל הסדר הציבורי. על ערכים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשק. נשיאת נשק שלא כדין מחבלת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ואכיפה כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשק ללא רישיון מסכן את הציבור, מאחר שלא עבר הכשרה מתאימה, ויש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למותר לציין, כי לא כל אדם רשאי לשאת נשק, ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשק נועדו להבטיח את שלום הציבור וניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרוות האסון, ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק, כי זמינותו של נשק חם בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.

בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשק, לכך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד מאוד בענישה בעניין. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשק כשקבע לאחרונה בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק, חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף

בדצמבר 2021. ר' ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר: "רבות נכתב על עבירות נשק והתערבות ערכאת הערעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשק בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשם של עברייני נשק ולא להקל עמם. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה: 'אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל'מכת מדינה' של ממש...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בענייננו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25). בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר כי: "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחוננו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא דין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד". בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע כי: "הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה...". עבירות הנשק, הפכו למרבה הצער, ל"מכת מדינה" של ממש: ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' אלרון ברע"פ 5613/20 אלהוזייל כדלהלן: "לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען...".

נסיבות ביצוע העבירות

10. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. בקביעת חומרת עבירת הנשק יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנשק המוחזק שלא כדון, מספר הנשקים, כמות התחמושת ומטרת החזקתו (ראה ע"פ 1530/04 + 1332/04 יצחק רפאל פס ואח' נגד מדינת ישראל (בימ"ש העליון)).

11. זמן קצר לאחר שבוצע ירי לעבר בני משפחת הנאשם, הוא ואחיו הצטיידו בנשקים והלכו ברח' עומר בן חטאב בג'סר א-זרקא. הנאשם נשא אקדח חצי אוטומטי מסוג FN טעון במחסנית ותחמושת תואמת, ואחיו נשא תת מקלע מאולתר טעון במחסנית ותחמושת תואמת. בעודם הולכים ברחוב, הנאשם ואחיו נורו על ידי אחרים שזהותם אינה ידועה. כתוצאה מהירי עליהם הנאשם ואחיו נפצעו, והם הגיבו בירי של 4 כדורים, הנאשם ירה 2 כדורים מהאקדח ואחיו ירה 2 כדורים מתת המקלע. מיד לאחר חילופי הירי הנאשם ואחיו הבחינו במשטרה והחלו להימלט מהמקום בריצה כשהם אוחזים בנשקים. בשלב מסוים הנאשם הסתובב לעבר הרכב המשטרה בעודו אוחז את האקדח, והשוטר חורי אשר חש סכנה לחייו ירה לעבר הנאשם כדור אחד מנשקו המשטרה.

כעבור זמן קצר זאהי אחיו של הנאשם מצא את מותו כתוצאה מהיריות שנורו לעברו על ידי אותם אחרים.

12. יובהר כי פעולותיו של האח זאהי המנוח, קרי נשיאה הובלת תת מקלע יורי ממנו, אינן מיוחסות לנאשם.

13. חומרה מיוחדת יש בעובדה שהנאשם החזיק את הנשק ועשה בו שימוש באזור מגורים, ורק במזל לא נפגעו תושבי המקום. על תוצאותיו הקשות של האירוע ניתן ללמוד ממותו של אחיו המנוח, ובכך יש גם כדי ללמד על פוטנציאל הנזק הקטלני וההרסני באירועי ירי בכלל, ובשכונת מגורים בפרט. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו מרכזי והוא יכול היה להימנע מביצוען בכל שלב אך בחר שלא לעשות כן.

כאמור, הנאשם ואחיו המנוח צעדו ברחוב כשהם מצוידים בנשקים טעונים, והשכונה הפכה לזירת קרב קטלנית.

14. אני ער לעובדה שתחילתו של האירוע בפציעתם מירי של בני משפחת הנאשם כמה שעות קודם לכן, אך הדבר לא הצדיק בשום אופן את נשיאת והובלת הנשק על ידי הנאשם ברחובות הישוב, ובכלל. כך גם אין בעובדה שהנאשם הגיב לירי עליו ועל אחיו כדי להוות נסיבה משמעותית לקולה. הנאשם הצטייד מיוזמתו באקדח טעון במחסנית וכדורים, ויצא לרחובות ג'סר עם אחיו שאחז בתת מקלע, ואין להתפלא על האופן הטראגי בו האירוע הסתיים.

בנסיבות אלו גם לא מתקיימת קרבה לסייג לאחריות פלילית מסוג "הגנה עצמית".

15. למרבה הצער שימוש בנשק חם הפך לחזון נפרץ ברחובות ישובים ערביים רבים במדינה. מדובר בתופעה קשה, אכזרית וקטלנית, וחדשות לבקרים אנו מתבשרים על מותם של אזרחים תמימים, עוברי אורח שנקלעו לקו הירי. תעוזתם של העושים שימוש בנשק לצורך פתרון סכסוכים וביצוע עבירות, אינה יודעת גבול, ועל בתי המשפט לתרום את חלקם בהגנה על התושבים.

החזקת נשק לא חוקי צפויה להסתיים בשימוש לא חוקי בנשק ובהקשר זה כבר נאמר בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים כי: **"עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, כאשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד (ראו: ע"פ 3300/06 אבו סנינה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (10.8.2006), להלן: עניין אבו סנינה).** **יתר על כן, במעשיו של המשיב יש משום יסוד של נטילת החוק לידיים תחת הותרת דבר האיומים על חייו לטיפול הגורם המוסמך לכך - משטרת ישראל. זאת, כשאין בידו לדעת כיצד עלולה פרשת האיומים להסתיים אלמלא נתפס הנשק על-ידי המשטרה. התנהלות זו יש בה גם היבט של פגיעה בסדר החברתי, מעבר לעצם יצירת הסיכון לשלום הציבור".** (ההדגשות שלי ג.ק).

במקרה זה כוחות משטרה הגיעו למקום לאחר הירי על בני משפחת הנאשם ושהו בישוב, והדבר האחרון שהיה על הנאשם לעשות היה ירידה לרחוב עם נשק, פעולה שסיכנה את התושבים במקום, את כוחות המשטרה ואת הנאשם

16. התוצאות הטראגיות של האירוע ופציעתו הקשה של הנאשם יובאו בחשבון במסגרת קביעת העונש בתוך המתחם.

17. במכלול הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית ומצויה ברף חומרה בינוני עד גבוה.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

18. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, המקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרות פוטנציאל להסלמה עבריינית, תוך שהוא חוזר ומבהיר, כי חומרה זו מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם באמצעות הרחקת מבצעי העבירות לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל. **בע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל** (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר, כי "הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, לצד הממדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה". **בע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל** (בימ"ש העליון) נקבע כי "המציאות בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עימו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם שירתיע באופן ממשי מהחזקת נשק בכלל ומשימוש בו בפרט".

19. **בע"פ 6985/20 מטר נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת והחזקת נשק ותחמושת, וירי מנשק חם, בכך ובזמן שישב במושב הקדמי של רכב כשבדיו תת מקלע מאולתר, דרך את הנשק, פתח את החלון וירה מספר כדורים מבעד לחלון. נקבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל- 50 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל בצד מאסרים מותנים. במסגרת הערעור הופחת עונשו ל- 22 חודשי מאסר, בהתחשב בגילו הצעיר ובעברו הנקי של הנאשם. **בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני** (14.09.22), נאשם שוהה בלתי חוקי נשא אקדח בשטחי ישראל ונמלט משוטר. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות נשיאת נשק, בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ובעבירת כניסה ושהייה בישראל. עונשו של הנאשם הוחמר מ-18 ל-28 חודשי מאסר בפועל, תוך שנקבע כי "מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריח". **בע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' בידאסה** (10.05.22) הנאשם הורשע בעבירות של החזקת, נשיאת והובלת נשק ביחד עם אחר, כאשר הנאשם והאחר החזיקו, נשאו והובילו את הנשקים ברכב. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של הנאשם מ-19 ל-30 חודשים מאסר בפועל. **בע"פ 6021/21 עלי עבוד נ' מדינת ישראל** (19.12.2021) נדחה ערעורו של נאשם, ללא עבר, שהורשע בנשיאת נשק מסוג M-16 והפרעה לשוטר ונדון למאסר בן 30 חודשים. **בע"פ 2033/21 זועבי נ' מדינת ישראל** (30.8.2021)

נאשם בן 51, ללא עבר, חולה טרשת נפוצה נדון בגין נשיאת שני אקדחים על רקע סכסוך פעיל, למאסר בן 24 חודשים. ערעורו של הנאשם נדחה חרף מצבו הרפואי וסולחה שנערכה בין המשפחות. בע"פ 1658/22 **איהאב נח'אש נ' מדינת ישראל** (19.6.2022) נאשם ללא עבר פלילי שהורשע בעבירת נשיאה והובלה של תת מקלע "עוזי" ומחסנית, לטענתו לשם הגנה עצמית ועבר הליך טיפולי, נדון למאסר בן 26 חודשים. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 4303/22 **אמיר אבו גאנם נ' מ. ישראל** על הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות נשק שהורשע בעבירה של נשיאת והובלת אקדח ומחסנית ריקה ברכבו נגזרו 31 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. ערעור נדחה. בע"פ 5900/15 **מעוז נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק, נשיאת נשק וסיוע להחזקת נשק, לאחר שיחד עם אחרים הטמין רובה ומחסנית המכילה כדורים, על מנת שאחרים ישתמשו בהם. בנוסף לכך, יחד עם אחרים נשא הנאשם אקדח ומחסנית, אשר הוטמן על ידו בחורשה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל- 48 חודשי מאסר. על הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, הוטלו 34 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 4077/22 **מדינת ישראל נ' פלוני**, הנאשם הורשע בעבירה אחת של סיוע לסחר בנשק, יחד עם עבירה של החזקה, נשיאה והובלת הנשק, בכך שהיה מעורב בעסקת נשק (לאחר הבאת הנשק על ידי אחר, הנשם ירד מהרכב עם הנשק והכניסו לחדר בו בוצעה העסקה). נקבע מתחם עונש בין 19 ועד 36 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 19 חודשי מאסר. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו הוחמר ל 25 חודשי מאסר. ע"פ 1682/22 **יאיר סבג נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות ירי מנשק חם באזור מגורים, נשיאה והובלת נשק והחזקת סכין. על הנאשם הוטלו 45 חודשי מאסר בפועל בצד ענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 6021/21 **עלי עבוד נ' מדינת ישראל** (19.12.2021) נדחה ערעורו של נאשם, ללא עבר, שהורשע בנשיאת נשק מסוג M-16 והפרעה לשוטר ונדון למאסר בן 30 חודשים. בע"פ 6068/21 **מדינת ישראל נ' אברהים פקיה**, הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם באיזור מגורים. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 14 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי שריצה ארבעה עונשי מאסר הוטלו 14 חודשי מאסר, וזאת בהתחשב בנסיבותיו האישיות והמלצות שירות המבחן החיוביות. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הועמד על 25 חודשי מאסר בפועל.

20. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 19 ועד 60 חודשי מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 30 ועד 50 חודשי מאסר בפועל.

21. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 9 ועד 36 חודשי מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 12 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

לסיכום מתחם העונש ההולם

22. העונש המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירה של נשיאה והובלת נשק הינו 10 שנות מאסר ולא פחות מ- 2.5 שנים (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי), ובצידה של עבירה של

ירי בנשק חם באזור מגורים עד 5 שנות מאסר. יש בתיקון 140 לחוק העונשין כדי ללמד על מגמת ההחמרה הכללית ביחס לעבירות נשק, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפסיקה. כאמור, בית המשפט העליון קבע באופן ברור כי ככלל בעבירת נשיאת והובלת נשק מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בפועל. ר' ע"פ 5602/22 מ. ישראל פלוני: "כעולה מפסיקתו של בית משפט זה, מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגיר בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריח (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס)".

23. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, הערכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי במקרה זה המתחם אותו הציגה המאשימה תואם את הנסיבות. בהתאם, מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ-30 חודשים ולא יעלה על 54 חודשים בצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

24. לקולה אני מביא בחשבון את ההודאה בכתב האישום המתוקן; החיסכון בזמן שיפוטי; גילו הצעיר של הנאשם; נסיבותיו האישיות כעולה מטיעוני ההגנה; תקופת המעצר המשמעותית בה הוא היה נתון עד היום (כידוע תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר); השלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו, מצבו הרפואי בעקבות האירוע והגבלות הרפואיות מהן הוא סובל בעקבות האירוע כעולה מהמסמכים הרפואיים (1/נ) מהם ניתן ללמוד על הפגיעות הקשות מהן הנאשם סבל וסובל עד היום. מקריאת המסמכים הרפואיים ניתן ללמוד כי הנאשם נותר בחיים רק בזכות הטיפול הרפואי שניתן לו. בהקשר זה יצוין כי מאסרו של מי שסובל ממצב רפואי מורכב קשה יותר. כך גם יינתן משקל לאבדן הכבד שנגרם לנאשם ולמשפחתו כתוצאה מהאירוע בו אחיו מצא את מותו.

25. לחומרה יש להביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם אשר כולל הרשעה בעבירה של תקיפת קטין ע"י אחראי ושימוש פחזני באש או בחומר דליק, וכן הרשעה בעבירות של פגיעה כשעבריינית מזויין ותקיפה סתם על ידי שניים או יותר, שם הוטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

26. במכלול הנסיבות, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בין חלקו התחתון של המתחם למרכזו.

27. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים בניכוי ימי מעצרו מתאריך 28.10.22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג פשע ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג עוון ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם קנס כספי בסך 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר.

הקנס שהוטל על הנאשם ישולם עד ליום 01.01.2024.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אני מורה על חילוט הנשקים והמחסניות שנתפסו במסגרת תיק זה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשפ"ג, 05 יולי 2023, בהעדר הצדדים.